

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. dr. inż. Bałczewski Antoni, 2. inż. Dobrzyński Alojzy,
 3. Kos Wincenty, 4. Nowik Edward, 5. Szendzielorz Teodor.
- BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI
6. Cieślak Karol, 7. Dziadek Karol, 8. Franke Rudolf,
 9. Piech Władysław.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ **Bolesław Bierut**
957.

Nr. IV/R. 502/48.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 2 grudnia 1948 r.

Warszawa.

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. inż. Kwiatkowski Bolesław.
- SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI
2. Głowacki Stanisław, 3. Kaczyński Józef, 4. inż. Lisiewicz Mieczysław, 5. Rogowski Roman, 6. inż. Słomiński Wacław, 7. inż. Szczyński Zbigniew

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

8. Rozmarynowski Witold.
- BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI
9. Badtke Paweł, 10. Bałog Stanisław, 11. Bedek Stanisław, 12. Białecki Józef, 13. Ciemniak Stefan, 14. Hatała Maksymilian, 15. Jaśkiewicz Marian, 16. Kantorek Antoni, 17. Leszczyński Franciszek, 18. Łaydych Kazimierz, 19. Manthey Bronisław, 20. Myśliwiec Wacław, 21. Pijarowski Franciszek, 22. Sadowski Władysław, 23. Zelske Sylwester, 24. Zych Marta, 25. Zak Ludwik, 26. Zuchelkowski Andrzej.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ **Bolesław Bierut**
958.

Nr. IV/R. 510/48.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 30 listopada 1948 r.

Warszawa.

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu — za zasługi położone w akcji ratowniczej — odznaczeni zostają następujący górnicy:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Woźnica Paweł.
- SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI
2. Krasowski Stanisław, 3. Szczerba Ludwik.
- BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI
4. Bednorz Robert, 5. Lot Engelbert.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ **Bolesław Bierut**
959.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 grudnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych, Bezpieczeństwa Publicznego i Zdrowia, w sprawie odtworzenia i uporządkowania wojskowej ewidencji rezerw osobowych.

Na podstawie art. 6 ust. 5, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 4 i 5, art. 11 ust. 2 i 3, art. 15, art. 17 ust. 1 i 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o odtworzeniu i uporządkowaniu wojskowej ewidencji rezerw osobowych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 390) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednorazową rejestrację rezerw osobowych, połączoną z przeglądem lekarskim, należy przeprowadzić w latach 1949 i 1950.

§ 2. Rejestrację, o której mowa w § 1, przeprowadza:

- 1) ogólne wojskowe komisje rejestracyjne,
- 2) wojskowe komisje rejestracyjne dla oficerów,
- 3) wojskowe komisje rejestracyjne dla kobiet.

§ 3. Ogólne wojskowe komisje rejestracyjne (§ 2 pkt. 1) przeprowadza rejestrację mężczyzn urodzonych w latach 1900—1926, nie posiadających stopnia oficerskiego, z wyjątkiem tych, którzy ukończyli szkołę wyższą.

§ 4. Wojskowe komisje rejestracyjne dla oficerów (§ 2 pkt. 2) przeprowadza rejestrację:

- 1) mężczyzn i kobiet urodzonych w latach 1895—1926 posiadających stopień oficerski,
- 2) mężczyzn urodzonych w latach 1900—1926, którzy ukończyli szkołę wyższą, a nie posiadają stopnia oficerskiego,
- 3) kobiet: lekarzy (med., dent. i wet.) i magistrów farmacji, nie posiadających stopnia oficerskiego, urodzonych w latach 1913—1926.

§ 5. 1. Wojskowe komisje rejestracyjne dla kobiet (§ 2 pkt. 3) przeprowadza rejestrację nie wymienionych w § 4 kobiet urodzonych w latach 1913—1926, nie posiadających stopnia oficerskiego, które:

- 1) odbywały czynną służbę wojskową i zostały z niej zwolnione (zdemobilizowane lub przeniesione do rezerwy),

2) nie odbywały czynnej służby wojskowej, lecz ze względu na posiadane wykształcenie lub wykonywane zawód mogą być użyte do pomocniczej służby wojskowej.

2. Listy imienne kobiet podlegających rejestracji w myśl ust. 1 pkt. 2, sporządza powiatowe władze administracji ogólnej na podstawie specjalności cywilnych, kwalifikujących kobiety do pomocniczej służby wojskowej. Wykazy tych specjalności otrzymają powiatowe władze administracji ogólnej od właściwych rejonowych komend uzupełnień.

§ 6. Osoby wymienione w §§ 3—5 podlegają obowiazkowi zgłoszenia się do rejestracji bez względu na ich stosunek do służby wojskowej i ustaloną kategorię zdolności do tej służby.

§ 7. 1. Osoby wymienione w §§ 3—5 będą powoływane do rejestracji bądź za pomocą obwieszczeń publicznych, bądź za pomocą wezwań imiennych.

2. Obwieszczenia i wezwania imienne, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzone i przesłane przez rejonowe komendy uzupełnień do powiatowych władz administracji ogólnej w takim terminie, aby rozpakowanie obwieszczeń i doręczenie wezwań imiennych mogło nastąpić co najpóźniej na 14 dni przed terminem stawiennictwa.

3. Osoby wymienione w §§ 3—5 są obowiązane zgłosić się do rejestracji we właściwej komisji w czasie i miejscu oznaczonym przez rejonowego komendanta uzupełnień w wezwaniu obwieszczonym publicznie lub w wezwaniu imiennym.

4. Osoby zgłaszające się do rejestracji są obowiązane przedłożyć posiadane dokumenty stwierdzające ich tożsamość, wiek, zawód, wykształcenie, stosunek do służby wojskowej, posiadane stopnie oraz tytuły wojskowe i dwie fotografie o wymiarach 3 x 4 cm.

§ 8. Wojskowe komisje rejestracyjne (§§ 3, 4 i 5) przeprowadza rejestrację na podstawie powiatowych planów stawiennictwa, sporządzonych przez rejonowe komendy uzupełnień w porozumieniu z powiatowymi władzami administracji ogólnej, oddzielnie dla ogólnych wojskowych komisji rejestracyjnych (§ 3), dla wojskowych komisji rejestracyjnych dla oficerów (§ 4) i dla wojskowych komisji rejestracyjnych dla kobiet (§ 5).

§ 9. 1. Ogólne wojskowe komisje rejestracyjne i wojskowe komisje rejestracyjne dla kobiet (§§ 3 i 5) powołuje dowódca okręgu wojskowego i ustala ich rejon działania.

2. Wojskowe komisje rejestracyjne dla oficerów (§ 4) powołuje Szef Departamentu Personalnego M.O.N. i ustala ich rejon działania.

§ 10. Badan'a stanu zdrowia kobiet, stawających przed wojskową komisją rejestracyjną dla oficerów (§ 4) lub przed wojskową komisją rejestracyjną dla kobiet (§ 5), dokonuje wyłącznie lekarz-kobieta, bez udziału pozostałych członków komisji.

§ 11. Skład wojskowej komisji rejestracyjnej dla oficerów ustala Minister Obrony Narodowej lub władza wojskowa przezeń upoważniona.

§ 12. 1. Wojskowe komisje rejestracyjne dla oficerów działają równocześnie jako komisje weryfikacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej i w tym charakterze przeprowadzają równocześnie rejestrację — weryfikację stopni oficerskich osób wymienionych w § 4 pkt. 1 przy zastosowaniu przepisów art. 65 dekretu z dnia 3 kwietnia 1948 r. o służbie wojskowej oficerów Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 135).

2. W stosunku do osób, dla których są właściwe komisje rejestracyjne dla oficerów (§ 4), rejonowi komendanci uzupełnień są obowiązani — przed rozpoczęciem urzędowania tych komisji — przeprowadzić wstępna rejestrację tych osób w celu sprawdzenia ich ewidencji, wzywając je do osobistego zgłoszenia się w rejonowej komendzie uzupełnień.

§ 13. Skład wojskowej komisji rejestracyjnej dla kobiet (§ 5) jest taki sam, jak skład ogólnej wojskowej komisji rejestracyjnej ustalony w art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 roku o odtworzeniu i uporządkowaniu wojskowej ewidencji rezerw osobowych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 390) z tą zmianą, że zamiast lekarzy-mężczyzn wchodzi w skład komisji lekarz-kobieta.

§ 14. 1. Na żądanie rejonowych komendantów uzupełnień powiatowe władze administracji ogólnej wydają polecenie zarządom gmin wiejskich i miejskich sporządzenia w trzech egzemplarzach imiennej listy osób w gminie zamieszkałych lub czasowo w niej przebywających, a podlegających obowiazkowi rejestracji i przekazania dwóch egzemplarzy tej listy powiatowym władzom administracji ogólnej.

2. Powiatowe władze administracji ogólnej, po sprawdzeniu otrzymanych od zarządom gmin imiennych list, przekazują je właściwej rejonowej komendzie uzupełnień.

§ 15. Zarządy gmin na polecenie powiatowych władz administracji ogólnej dostarczają (zapewniają) dla wojskowych komisji rejestracyjnych:

- 1) lokalu składającego się z 5-ciu izb, z których cztery przeznaczone dla pracy komisji (izba rejestracyjna, rozbiernia, izba badania lekarskiego i izba przewodniczącego),

czącego komisji) winny znajdować się w jednym budynku, zaś piąta izba przeznaczona na poczekalną i świetlicę (obszerna, aby mogła pomieścić około 100 osób) może znajdować się w innym budynku, niezbyt oddalonym od lokalu w którym urzęduje komisja.

- 2) niezbędnego umeblowania i sprzętu biurowego,
- 3) oświetlenia i opał; mając na uwadze porę zimą, zarządy gmin winny we właściwym czasie przewidzieć i zaopatrzyć lokale komisji w odpowiednią ilość opału i odpowiednie oświetlenie.
- 4) obsługi dla utrzymania w należytej czystości lokalu, w którym będzie urzędowała komisja.

§ 16 1. Kwatery przejeżdżające i przejazdy członków komisji zapewnią powiatowe władze administracji ogólnej.

2. Powiatowe władze administracji ogólnej zapewnią również wyżywienie członków komisji — na koszt członków komisji.

§ 17 1. Powiatowe władze administracji ogólnej zaopatrzą wojskowe komisje rejestracyjne w środki sanitarne i przyrządy lekarskie niezbędne dla przeglądu lekarskiego, według wykazu ustalonego przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Zarowia.

2. Powiatowe władze administracji ogólnej spowodują wydelegowanie do wojskowych komisji rejestracyjnych wymienionych w §§ 3 i 5 pomocniczego personelu lekarskiego w ilości po jednej pielęgniarce na komisję.

§ 18. Powiatowe urzędy bezpieczeństwa publicznego zapewnią bezpieczeństwo komisji i lokalu, w którym urzęduje komisja.

§ 19 1. Osoby spełniające obowiązek zgłoszenia się do rejestracji w drodze pisemnej obowiązane są podjąć w rejonowej komendzie uzupełnień formularz „pisemnego zgłoszenia do rejestracji” wypełnić ten formularz czytelnie atramentem i przesłać go do rejonowej komendy uzupełnień właściwej ze względu na swe miejsce zamieszkania lub bytu, dołączając dwie fotografie o wymiarach 3 x 4 cm.

2. Po ustaleniu stosunku tych osób do służby wojskowej rejonowa komenda uzupełnień prześle im wojskowe dokumenty osobiste.

§ 20 Osoby które z jakichkolwiek powodów nie zgłosiły się do rejestracji w wojskowej komisji rejestracyjnej dla oficerów jako komisji dla nich właściwej, powinny zgłosić się do rejonowej komendy uzupełnień która ustali termin stawienia ich przed dodatkową wojskową komisją rejestracyjną dla oficerów.

§ 21. Powołanie do czynnej służby wojskowej podoficerów i szeregowców rezerwy po 8 dla każdej wojskowej komisji rejestracyjnej przeprowadzaia rejonowe komendy uzupełnień za pomocą imiennych kart powołania.

§ 22. Żołnierze rezerwy powołani do czynnej służby wojskowej na czas trwania rejestracji zostaną zwolnieni do rezerwy po zakończeniu prac komisji rejestracyjnej, w której pełnią służbę.

§ 23. Sposób przeprowadzenia rejestracji funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa publicznego określi osobne zarządzenie Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 24. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ Michał Zymierski
Marszałek Polski

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
w/z W. Wolski
Podsekretarz Stanu

MINISTER ZIEM ODZYSKANYCH w/z J. Dubiel
Podsekretarz Stanu

MINISTER BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO
St. Radkiewicz

MINISTER ZDROWIA Dr. T. Michejda

960.

INSTRUKCJA

MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
oraz MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 września 1948 r.

w sprawie podziału kompetencji pomiędzy instytucjami hydrograficznymi podległymi Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żeglugi.

Celem ostatecznego rozgraniczenia kompetencji instytucji hydrograficznych podległych Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żeglugi zarządza się co następuje:

A. Do kompetencji Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej należy:

1. przeprowadzenie pomiarów geodezyjnych na całym Wybrzeżu dla opracowywania map morskich i dla specjalnych celów wojskowych;
2. przeprowadzanie niwelacji dla ustawiania prowizorycznych wodowskazów na czas sondowania;
3. ustawianie znaków baz pomiarowych szybkości i opieka nad nimi;

4. przeprowadzanie pomiarów wodnych koniecznych dla opracowywania map morskich a mianowicie:

- a) pomiarów głębokości na obszarach morskich otwartych — od linii brzegu w kierunku otwartego morza,
- b) pomiarów głębokości na obszarach morskich zamkniętych — zarówno na zalewach jak i w basenach portowych Marynarki Wojennej;

5. wyłączne prawo opracowywania, reprodukowania map i planów morskich o charakterze oficjalnym dla ogólnego użytku.

Unowocześnianie i wydawanie map morskich starych wydań na podstawie przeprowadzanych w terenie własnych pomiarów;

6. wyłączne prawo opracowywania i wydawania locji, spisów latarni, spisów sygnałów radiowych i t. p. o charakterze oficjalnym dla celów żeglugi morskiej;

7. wyłączne prawo wydawania pisma „Wiadomości Żeglarskie” zawierającego dane Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, Biuletynów Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich oraz dane „Wiadomości Żeglarskich” państw obcych z podaniem źródeł;

8. podawanie w określonym czasie drogą radiową ostrzeżeń nawigacyjnych Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, jak również otrzymywanych ze Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich;

9. współpraca ze służbą Hydrograficzną Urzędów Morskich przy opracowywaniu sposobów i metod udoskonalania istniejącego systemu oznakowania Wybrzeża i obszarów morskich;

10. ustawianie znaków nawigacyjnych stałych i pływających dla celów wojskowych;

11. wspólne czuwanie nad bezpieczeństwem żeglugi przez kontrolę stanu oznakowania nawigacyjnego w drodze bezpośredniej wymiany spostrzeżeń Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z Szefem Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich;

12. wzajemna wymiana wyników prac hydrograficznych o charakterze jawnym pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej a Służbą Hydrograficzną Urzędów Morskich oraz umożliwienie Służbie Hydrograficznej Urzędów Morskich korzystania z materiałów hydrograficznych, otrzymywanych przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej z zagranicy;

13. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej bierze stały udział w pracach kongresów hydrograficznych i Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, oraz jest stałym członkiem z ramienia Rzeczypospolitej Polskiej Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monaco;

14. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej jest przewodniczącym polskiej delegacji i jej reprezentantem na wszelkich międzynarodowych konferencjach hydrograficznych i jest odpowiedzialnym za całokształt prac delegacji. Jest powołany do podejmowania ostatecznych decyzji we wszystkich sprawach i zagadnieniach, które mogą wyłonić się w toku obrad i prac Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz kongresów hydrograficznych. W skład delegacji wchodzi z prawem głosu przedstawiciele Ministerstwa Żeglugi oraz innych instytucji zainteresowanych w zagadnieniach, będących przedmiotem konferencji;

15. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej jest stałym oficjalnym reprezentantem Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie hydrografii w stosunku do Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monaco i instytucji hydrograficznych państw obcych;

16. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej przy podawaniu swego składu personalnego do Międzynarodowego Rocznika Hydrograficznego, umieszcza na drugim miejscu z kolei Szefa Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi jako Szefa Bezpieczeństwa Nawigacyjnego (Chef du Balisage).

B. Do kompetencji Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi należy:

1. przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na terenie całego Wybrzeża ze specjalnym uwzględnieniem terenów portowych dla celów:
 - a) żeglugowych,
 - b) administracji Wybrzeża,
 - c) rozbudowy portów,
 - d) prac czerpalnych i innych;
2. przeprowadzanie pomiarów hydrograficznych (głębokościowych) tylko w obrębie wodnych terenów portowych (z wyłączeniem basenów Marynarki Wojennej) oraz na obszarach wodnych — dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi;
3. przeprowadzanie prac trałowych hydrograficznych w obrębie wód wewnętrznych a w szczególności na wewnętrznych torach wodnych tudzież przeprowadzanie tych prac na otwartych obszarach wodnych — w celu